

**Γιώργος Σαραντάρης,
Ξυπνάμε και η θάλασσα ξυπνά μαζί μας**

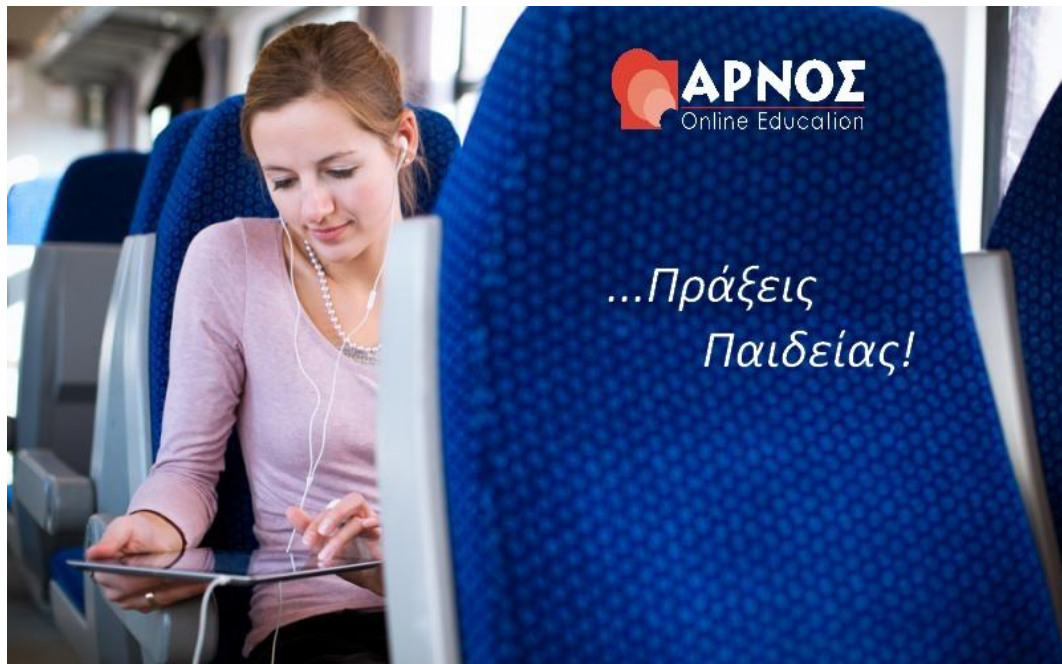
Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Β' Γυμνασίου

Απαντήσεις ερωτήσεων σχολικού βιβλίου

σχ. βιβλίο (σελ. 13)

Φροντιστηριακό e-μάθημα

Γυμνάσιο: 9.000 μαθήματα με βίντεο-διδασκαλία

Μελέτη όπου, όποτε και όσο εσύ θες!

Διδάσκουμε μεθοδικά σε βίντεο τη θεωρία του σχολικού βιβλίου και λύνουμε όλες τις ασκήσεις

Δημιουργούμε συνεχώς νέα βίντεο με διδασκαλία για τις εκπαιδευτικές σου απαιτήσεις

Παίζουμε και μαθαίνουμε με on line test αξιολόγησης & SOS διαγωνίσματα προσομοίωσης για τις εξετάσεις

Λύνουμε απορίες ζωντανά on line καθημερινά 3 μ.μ. - 8 μ.μ.

Γιώργος Σαραντάρης, Ξυπνάμε και η θάλασσα ξυπνά μαζί μας Απαντήσεις στις ερωτήσεις του σχολικού βιβλίου (σελ.13)

1. Τι εννοεί ο ποιητής «Στην καρδιά μας αδειάσαμε (προσωρινά) / Την πόλη»;

Ο ποιητής, με την παραπάνω φράση προβαίνει στην παράθεση συγκεκριμένων συμβολιστικών εικόνων:

α) Καταρχάς μιλά στο πρώτο πληθυντικό πρόσωπο («Στην καρδιά μας»), διότι πιστεύει στην αλληλεξάρτηση και την αλληλοσυμπλήρωση των ατόμων μιας κοινωνίας στην οποία όλοι συμβάλουν στη βελτίωση του ήθους και των συνθηκών διαβίωσης τους. Κάθε άτομο φέρει τη δική του ευθύνη για όσα συμβαίνουν και υποχρεούται να επιδεικνύει ειλικρινή αγάπη προς τον συνάνθρωπό του.

β) Η αποδέσμευση που προβάλλει ο ποιητής από την πόλη έχει να κάνει με την ψυχική κούραση και τη συναισθηματική φτώχεια στην οποία υποβάλλονται οι πολίτες της. Η ψυχή τους καταβάλλεται και ο δρόμος προς την απελευθέρωση είναι μέσω της επαφής τους με την θαλασσινή αύρα της Μεσογείου.

γ) Η λύτρωση από την απαισιόδοξη πλευρά της πόλης δεν κρατά για πάντα. Κάθε επαφή με το θαλασσινό τοπίο, αποτελεί πρόσκαιρη («αδειάσαμε (προσωρινά) / Την πόλη») αλλά ευεργετική ανάσα ζωής για τους ταλαιπωρημένους πολίτες. Το ρήμα «αδειάσαμε», φανερώνει το μέγεθος της ανακούφισης που νιώθει ο ποιητής και οι συντοπίτες του από την αποπνικτικότητα και το άγχος που βιώνουν μέσα στην πόλη.

2. Περιγράψτε το πρωινό ξύπνημα, με βάση τη διάθεση και τα συναισθήματα με τα οποία το παρουσιάζει ο ποιητής.

Ο ποιητής παρουσιάζει μία ταυτόχρονη διαδικασία, το ξύπνημα του οργανισμού και την αναζωογόνηση της ψυχής. Οι δύο αυτές ενέργειες ταυτίζονται στη θέαση του λαμπερού γαλάζιου χρώματος της θάλασσας και του ουρανού της Μεσογείου. Η πρωινή κινητικότητα της θάλασσας παρομοιάζεται με την ενεργοποίηση και τη δράση των ατόμων κάθε καινούργια μέρα που ξημερώνει. Μόνο που το συγκεκριμένο πρωινό είναι ιδιαίτερο για όλους, εκτυλίσσεται σε ένα φρέσκο, καθαρό και γαλήνιο περιβάλλον, εκείνο των μεσογειακών νερών που πηγαινοέρχονται χάρη στις δυνάμεις της φύσης. Έτσι και οι άνθρωποι καλούνται να ξεχάσουν τις γκρίζες εικόνες της καταθλιπτικής πολιτείας και να αφεθούν στο ζωογόνο μπλε του θαλασσινού τοπίου που αντικρίζουν τη συγκεκριμένη αυγή. Η όραση, η μνήμη και η διάθεσή τους “αποτοξινώνονται” από την ασχήμια της μεγαλούπολης και τους οδηγεί σε ψυχική ανάταση που θα ανανεώνεται κάθε φορά που θα επισκέπτονται ανάλογα τοπία. Μόνο έτσι θα διατηρήσουν την ευδαιμονία που τώρα νιώθουν, το μέγεθος και τη διάρκεια της οποίας μας δίνει ο ποιητής με χαρακτηριστικότερη εικόνα: «ο ήλιος δεν μπόρεσε να τη μετρήσει ... ο ήλιος δεν μπόρεσε να τη χωρέσει» λέει και εννοεί πως ακόμη και η νύχτα δεν είναι ικανή να αποδώσει την ευθυμία και την αισιοδοξία που τους έχει κυριεύσει. Η ανάγκη τους

για μια καινούργια αρχή ξεκίνησε με την ανατολή του ήλιου και συνεχίζεται και μετά το βασιλέμά του. Η εικόνα του μαγευτικού συνδυασμού της θάλασσας με τον ουρανό εξακολουθεί να ηρεμεί το μυαλό και παράλληλα να ξεσηκώνει τις αισθήσεις και την έντονη επιθυμία για διαρκή ανανέωση.

3. Σε ποια σημεία του κειμένου φαίνεται περισσότερο η χαρούμενη διάθεση στο ξεκίνημα της καινούργιας μέρας; Πώς πετυχαίνει ο ποιητής να μεταδώσει την αισιόδοξη εικόνα του κόσμου;

Αρχικά στο στιχ. 2 «Με όραση καινούρια προχωρούμε» Ο ποιητής, μετρημένος στη χρήση καλολογικών στοιχείων, επιλέγει το επίθετο «καινούρια» για να προσδιορίσει το ουσιαστικό «όραση», με τον τρόπο αυτό δείχνει με πόσο ανανεωμένη διάθεση γίνεται από τους ανθρώπους της πόλης η θέαση της συγκεκριμένης μέρας απέναντι στο μεγαλείο της θαλασσινής φύσης και ανανέωσης. Στη συνέχεια στους στιχ. 3-4 «Η μέρα έχει μαιάνδρους / Όπως η θάλασσα κύματα») Η μέρα μοιάζει, σύμφωνα με τον ποιητή, με έργο τέχνης που διακοσμείται με μαιάνδρους, όπως ακριβώς η θάλασσα γοητεύει με την κίνηση των υδάτων της. Ο παραλληλισμός των δύο εικόνων σκοπεύει να μας παραστήσει εικονικά την απόλαυση που προσφέρουν το νοερό της καινούργιας μέρας και το υπαρκτό των θαλάσσιων υδάτων. Έπειτα στους στιχ. 5-6 «Στην καρδιά μας αδειάσαμε (προσωρινά) / Την πόλη») Η ψυχή γίνεται για λίγο ανάλαφρη, εξαιτίας του ζωογόνου τοπίου, που απομακρύνει την απαισιόδοξη όψη της πόλης. Στο στιχ. 7 «Εμείναμε με την εικόνα τ' ουρανού», εδώ ο ποιητής παρουσιάζει τον εαυτό του μαζί με τους συνανθρώπους του να μην μπορούν να ξεπεράσουν την επιβλητικότητα του γαλάζιου ουρανού που αντίκρισαν το πρωινό. Ακόμη στους στιχ. 9-11 «... ξυπνήσαμε...», «... θάλασσα ... κύματα ... / ... όραση ... μνήμη καθαρή», ο δημιουργός επιλέγει να επαναλάβει τις λέξεις-κλειδιά του ποιήματος («ξυπνήσαμε», «θάλασσα», «κύματα», «όραση», «μνήμη»), προκειμένου να κάνει αισθητότερη τη συναισθηματική ζωογόνηση που νιώθει ο ίδιος και οι πλησίον του. Τέλος στους στιχ. 13-14 «... ο ήλιος δεν μπόρεσε να τη μετρήσει ... ο ήλιος δεν μπόρεσε να τη χωρέσει», εδώ ο ποιητής πιστεύει πως η διάρκεια του ηλιακού φωτός είναι μηδαμινή σε σχέση με την ευδαιμονία που νιώθουν οι άνθρωποι που γέμισαν από θετικές σκέψεις και ενέργεια, προκειμένου να επιφέρουν στη ζωή τους ομορφιά και ισορροπία ανάλογη με εκείνη της φύσης.

Απολαύστε τη διδασκαλία στα βίντεο του www.arnos.gr

Κατανοείτε σε βάθος τη μεθοδολογία επίλυσης!

Επιμέλεια: Ειρήνη Καραγεώργου

...Πράξεις Παιδείας!